Subtitle	Machine Translation
The air buzzed with excitement as Ploy, a vibrant 15-year-old from Bangkok, stepped off the plane onto Korean soil.	อากาศอัดแน่นไปด้วยความตื่นเต้นอย่าง Ploy อายุ 15 ปีที่มีชีวิตชีวาจากกรุงเทพฯ ก้าวลงจากเครื่องบินสู่ดินเกาหลี
This was her first time abroad, and she could hardly contain her enthusiasm.	นี่เป็นครั้งแรกของเธอในต่างประเทศ และเธอแทบจะไม่สามารถรักษาความกระตือรือร้นของเธอไว้ได้
The field trip to Seoul, a city she had only seen in K-dramas, was a dream come true.	การเที่ยวชมเมืองในกรุงโซล เมืองที่เธอได้เห็นในละครเค เป็นความฝันที่เป็นจริง
Ploy clutched her camera, ready to capture every moment of this grand adventure.	Ploy clutched เธอ camera, พร้อมที่จะจับภาพทุกช่วงเวลาของการผจญภัยที่ยิ่งใหญ่นี้
As the days unfolded, the students toured historic sites, marveled at modern architecture, and sampled delicious Korean cuisine.	เป็นวันที่เปิดเผย, นักเรียนทัวร์สถานที่ทางประวัติศาสตร์, ประหลาดใจที่สถาปัตยกรรมที่ทันสมัย, และตัวอย่างอาหารเกาหลีอร่อย.
One afternoon, they found themselves at the majestic Gyeongbokgung Palace,	บ่ายวันหนึ่ง พวกเขาพบตัวเอง ที่พระราชวังกยองบกกุงอันงดงาม
a sprawling complex of ornate buildings and serene gardens.	ความซับซ้อนของอาคารหรูหราและสวนอันเงียบสงบ
While her classmates were busy snapping selfies in front of the main gate, Ploy's attention was caught by a narrow,	ในขณะที่เพื่อนร่วมชั้นของเธอกำลังวุ่นวายกับการถ่ายภาพเซลฟี่ที่หน้าประตูหลัก ความสนใจของพลอยก็ถูกจับโดยคนแคบ
moss-covered pathway that seemed to disappear into a bamboo grove.	ทางเดินที่ปกคลุมด้วยตะไคร่น้ำที่ดูเหมือนจะหายไปในป่าไผ่
Curiosity piqued, she decided to investigate.	ความอยากรู้ เธอตัดสินใจสืบสวน
"Just a quick peek," she reassured herself, slipping away from the group unnoticed.	"เพียงแค่มองอย่างรวดเร็ว"เธอมั่นใจตัวเองลื่นไถลออกไปจากกลุ่มที่ไม่มีใครสังเกตเห็น
The path wound through the grove, and soon, Ploy emerged into a vibrant scene that took her breath away.	เส้นทางที่แผลผ่านป่าและเร็ว ๆ นี้พลอยกลายเป็นฉากที่สดใส ที่เอาลมหายใจของเธอออกไป
A bustling traditional market stretched before her, filled with stalls overflowing with colorful handicrafts, fragrant spices,	ตลาดแบบดั้งเดิมที่คึกคักยืดไปข้างหน้าของเธอเต็มไปด้วยแผงลอยล้นไปด้วยงานฝีมือที่มีสีสันเครื่องเทศหอม
and mouthwatering street food.	และอาหารริมทางแสนอร่อย
Ploy was mesmerized.	พลอยถูกสะกดจิต
She wandered from stall to stall, her senses overwhelmed by the sights, sounds, and smells.	เธอเดินจากแผงลอยไปยังแผงลอย ความรู้สึกของเธอจมอยู่กับทัศนียภาพ เสียง และกลิ่น
She couldn't resist trying a few snacks – spicy tteokbokki, savory pajeon,	เธอไม่สามารถต้านทานการพยายามของว่างไม่กี่ - เผ็ด teokbokki, ปาเจี้ยนเผ็ด,
and sweet hotteok – each one more delicious than the last.	และ hotteok หวาน - แต่ละคนอร่อยกว่าที่ผ่านมา

Ploy practiced her limited Korean phrases, attempting to bargain with vendors and chatting with curious locals.

พลอยฝึกวลีภาษาเกาหลีที่จำกัดของเธอ พยายามต่อรองราคากับผู้ขาย และพูดคุยกับคนท้องถิ่นที่อยากรู้อยากเห็น

She bought a few souvenirs – a delicate hanbok hairpin for her mother, a funny keychain for her best friend,

เธอซื้อของที่ระลึกไม่กี่ - เข็มกลัด Hanbok ที่ละเอียดอ่อนสำหรับแม่ของเธอ, พวงกุญแจตลกสำหรับเพื่อนที่ดีที่สุดของเธอ,

and a painted fan for herself.

และพัดลมทาสีสำหรับตัวเอง

Time seemed to fly by as she immersed herself in the lively atmosphere.

เวลาดูเหมือนจะบินโดยขณะที่เธอแช่ตัวเองในบรรยากาศที่มีชีวิตชีวา

However, as the sun began to set, a wave of panic washed over her.

อย่าง ไร ก็ ตาม ขณะ ที่ ดวง อาทิตย์ เริ่ม ตก คลื่น แห่ง ความ ตื่นตระหนก ก็ พัด มา เหนือ เธอ

She was lost, alone, and had no idea how to find her way back to her classmates.

เธอหลงทาง คนเดียว และไม่รู้ว่า จะหาทางกลับไปหาเพื่อนร่วมชั้นได้ยังไง

The once enchanting market now seemed intimidating as shadows lengthened and the crowds thinned.

ตลาดที่มีเสน่ห์ครั้งเดียวตอนนี้ดูเหมือนน่ากลัวเป็นเงายาวและฝูงชนผอมบาง

Ploy's heart pounded with a mixture of fear and excitement.

หัวใจของพลอยเต็มไปด้วยความกลัวและความตื่นเต้น

She tried to retrace her steps, but every alley looked the same, a maze of colorful signs and tempting displays.

เธอพยายามที่จะย้อนรอยขั้นตอนของเธอ แต่ทุกตรอกซอกซอยมีลักษณะเดียวกันเขาวงกตของสัญญาณที่มีสีสันและการแสดงที่ดึงดูด

Ploy approached a group of teenagers, mustering her courage to ask for directions in her broken Korean.

พลอยเข้าหากลุ่มวัยรุ่น รวบรวมความกล้าของเธอเพื่อขอเส้นทางในเกาหลีที่หักของเธอ

"Annyeonghaseyo," she greeted them nervously.

"Annyeonghaseyo"เธอทักทายพวกเขาอย่างประหม่า

"Gyeongbokgung... eodi?"

"Gyeongbokgung ... eodi?" (in อังกฤษ).

The teenagers looked at her with puzzled expressions.

วัยรุ่นมองเธอ ด้วยการแสดงออกที่สับสน

One of them, a girl with bright pink hair, responded in rapid Korean, but Ploy could only catch a few words.

หนึ่งในนั้นคือ ผู้หญิงที่มีผมสีชมพูสดใส ตอบสนองด้วยภาษาเกาหลีที่รวดเร็ว แต่พลอยสามารถจับคำได้เพียงไม่กี่คำ

She tried again, this time pointing in the general direction of the palace,

เธอพยายามอีกครั้งครั้งนี้ชี้ไปในทิศทางทั่วไปของพระราชวัง

but her efforts were met with shrugs and confused glances.

แต่ความพยายามของเธอได้รับการตอบสนอง กับ trashes และสายตาสับสน

Feeling defeated, Ploy wandered aimlessly, hoping to stumble upon a familiar landmark.

ความรู้สึกพ่ายแพ้, Ploy เดินอย่างไร้จุดหมาย, หวังว่าจะสะดุดกับสถานที่สำคัญที่คุ้นเคย.

As darkness fell, the city transformed.

เมื่อความมืดล่มสลาย เมืองก็เปลี่ยนไป

Neon lights flickered to life, street vendors set up their stalls, and the air filled with the sounds of laughter and music.

ไฟนีออนกะพริบให้กับชีวิตผู้ขายถนนตั้งแผงลอยของพวกเขาและอากาศที่เต็มไปด้วยเสียงของเสียงหัวเราะและเพลง

Ploy found herself in a lively neighborhood, bustling with people enjoying their evening.	Ploy พบว่าตัวเองอยู่ในละแวกที่มีชีวิตชีวา คึกคักไปด้วยผู้คนที่เพลิดเพลินกับยามเย็นของพวกเขา
A kind elderly woman noticed Ploy's lost expression and approached her.	หญิงสูงอายุใจดีคนหนึ่ง สังเกตเห็นการแสดงออกที่หายไปของพลอย และเข้าหาเธอ
Ploy tried to explain her situation, using a mix of gestures and the few Korean words she knew.	พลอยพยายามอธิบายสถานการณ์ของเธอ โดยใช้ท่าทางผสมผสาน และคำเกาหลีไม่กี่คำที่เธอรู้จัก
The woman smiled warmly, understanding dawning in her eyes.	ผู้หญิงยิ้มอย่างอบอุ่นเข้าใจรุ่งอรุณในสายตาของเธอ
She took Ploy's hand and led her to a small, cozy café tucked away on a side street.	เธอจับมือของพลอย และพาเธอไปที่คาเฟ่เล็กๆ สบายๆ ที่ซ่อนตัวอยู่บนถนนข้างทาง
The café owner, a young man with a friendly smile, welcomed them in.	เจ้าของร้านกาแฟชายหนุ่มที่มีรอยยิ้มที่เป็นมิตรยินดีต้อนรับพวกเขาเข้า
The woman explained Ploy's predicament in Korean, and the café owner nodded sympathetically.	ผู้หญิงที่อธิบายสถานการณ์ของพลอยในเกาหลีและเจ้าของร้านกาแฟพยักหน้าเห็นอกเห็นใจ
He offered Ploy a steaming cup of tea and a plate of sweet rice cakes.	เขาเสนอ Ploy ถ้วยนึ่งชาและจานเค้กข้าวหวาน
As Ploy sipped her tea, a sense of calm washed over her.	ในขณะที่พลอยจิบชาของเธอความรู้สึกของความสงบล้างมากกว่าเธอ
She was safe, at least for the night.	เธอปลอดภัย อย่างน้อยก็คืนนี้
The café owner, seeing how tired she was, offered her a small room above the café where she could rest.	เจ้าของร้านกาแฟเห็นว่าเธอเหนื่อยแค่ไหนนำเสนอห้องเล็ก ๆ ของเธอเหนือร้านกาแฟที่เธอสามารถพักผ่อนได้
Grateful for the unexpected kindness, Ploy settled into the comfortable bed, her thoughts swirling with the day's events.	เนื้อเพลงความหมาย: ขอบคุณสำหรับความเมตตาที่ไม่คาดคิด พลอยตั้งถิ่นฐานในเตียงสะดวกสบาย ความคิดของเธอหมุนกับกิจกรรมของวัน
She wondered if her classmates were worried about her.	เธอสงสัยว่าเพื่อนร่วมชั้นของเธอ เป็นห่วงเธอหรือเปล่า
She made a mental note to be more careful in the future, but she also couldn't deny the thrill of her unexpected adventure.	เธอจดบันทึกความคิดให้ระมัดระวังมากขึ้นในอนาคต แต่เธอก็ไม่สามารถปฏิเสธความตื่นเต้นของการผจญภัยที่ไม่คาดคิดของเธอ
As she drifted off to sleep, Ploy couldn't help but smile.	ขณะที่เธอหลับ Ploy ไม่สามารถช่วยได้ แต่ยิ้มได้
She was lost in Seoul, but she had found warmth and hospitality in the most unexpected place.	เธอหลงทางในกรุงโซล แต่เธอได้พบความอบอุ่นและการต้อนรับในสถานที่ที่ไม่คาดคิดที่สุด
A sliver of sunlight peeked through the window, rousing Ploy from her sleep.	แสงแดดสาดส่องผ่านหน้าต่าง rousing Ploy จากการนอนหลับของเธอ
She stretched, a sense of hope blooming in her chest.	เธอยืดความรู้สึกของความหวังบานสะพรั่งในหน้าอกของเธอ
The café owner, ever hospitable, had prepared a simple breakfast of toast and jam.	เจ้าของคาเฟ่ที่เคยใจดีได้เตรียมอาหารเช้าที่เรียบง่ายของขนมปังปิ้งและแยม

As Ploy savored the sweet and tangy flavors, he entered the room with a warm smile and a glint of mischief in his eyes.

เมื่อพลอยได้ลิ้มรสรสหวานและเปรี้ยวเขาเข้ามาในห้องด้วยรอยยิ้มที่อบอุ่นและความงามของความชั่วร้ายในสายตาของเขา

"Good morning," he greeted her in Korean, then switched to English, seeing her confused expression.

"อรุณสวัสดิ์" เขาทักทายเธอในภาษาเกาหลี แล้วเปลี่ยนไปใช้ภาษาอังกฤษ เห็นการแสดงออกของเธอสับสน

"I managed to contact your teachers.

"ฉันติดต่อครูของคุณได้"

They're relieved to hear you're safe."

พวกเขาโล่งใจที่จะได้ยินว่าคุณปลอดภัย"

Relief washed over Ploy, a wave that threatened to topple her newfound optimism.

บรรเทาล้าง Ploy คลื่นที่ขู่ to topple เธอ newfound มองในแง่ดี

Tears welled up in her eyes, a mixture of gratitude and guilt.

น้ำตาดีขึ้นในดวงตาของเธอส่วนผสมของความกตัญญูและความรู้สึกผิด

She thanked the café owner profusely, her voice thick with emotion.

เธอขอบคุณเจ้าของร้านกาแฟอย่างล้นหลามเสียงของเธอหนาด้วยอารมณ์

Her classmates, who had been frantically searching for her, were overjoyed to hear she was safe.

เพื่อน ร่วม ชั้น ของ เธอ ซึ่ง ได้ แสวง หา เธอ อย่าง ผิด ศีลธรรม ยินดี ที่ ได้ รู้ ว่า เธอ ปลอด ภัย.

A rendezvous point was set, and Ploy, accompanied by the café owner, made her way to meet her relieved classmates.

จุดนัดพบถูกตั้งขึ้นและพลอยพร้อมกับเจ้าของร้านกาแฟของเธอทำให้วิธีการของเธอเพื่อตอบสนองเพื่อนร่วมชั้นของเธอโล่งใจ

The reunion was filled with hugs, tears, and a few scoldings for wandering off.

การชุมนุมครั้งนี้เต็มไปด้วยการกอด น้ำตา และคำด่าไม่กี่คำ ที่เดินเหินออกไป

Ploy apologized profusely, promising to never repeat her mistake.

พลอยขอโทษอย่างล้นหลาม มีแนวโน้มที่จะไม่เคยซ้ำความผิดพลาดของเธอ

Her teachers, while relieved, couldn't help but chuckle at her adventurous spirit.

ครูของเธอในขณะที่โล่งใจ ไม่สามารถช่วยให้ แต่เยาะเย้ยจิตวิญญาณการผจญภัยของเธอ

They knew this would be a story she'd never forget.

พวกเขารู้ว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องราว ที่เธอจะไม่มีวันลืม

As the group headed back to their hotel, Ploy couldn't help but feel a pang of sadness as she bid farewell to the café owner,

ขณะที่กลุ่มเดินทางกลับโรงแรม พลอยอดใจไม่ไหวแต่รู้สึกเศร้าเมื่อบอกลาเจ้าของร้านกาแฟ

who had become her unexpected guardian angel.

ที่ได้กลายเป็นนางฟ้าผู้พิทักษ์ที่ไม่คาดคิดของเธอ

She thanked him for his kindness and promised to visit again someday.

เธอขอบคุณเขาสำหรับความเมตตาของเขาและสัญญาว่าจะเยี่ยมชมอีกครั้งสักวันหนึ่ง

The rest of the trip passed in a blur of sightseeing and shared laughter,

ส่วนที่เหลือของการเดินทางผ่านในเบลอของการเที่ยวชมสถานที่และเสียงหัวเราะร่วมกัน,

but Ploy couldn't shake the memories of her Seoul adventure.

แต่เพลย์ไม่สามารถสั่นคลอนความทรงจำ ของการผจญภัยในกรุงโซลของเธอ

Back in Bangkok, she recounted her story to her family and friends, embellishing it with dramatic flair.

ย้อนกลับไปในกรุงเทพฯ เธอเล่าเรื่องของเธอให้กับครอบครัวและเพื่อน ๆ ของเธอตกแต่งด้วยไหวพริบที่น่าทึ่ง

The delicate hanbok hairpin and painted fan became cherished mementos of her misadventure.

เข็มกลัดฮันบกที่ละเอียดอ่อนและพัดลมทาสีกลาย เป็นความทรงจำอันล้ำค่าของเธอ